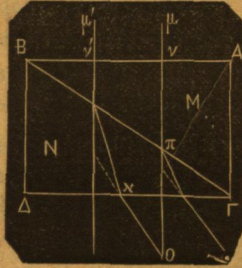

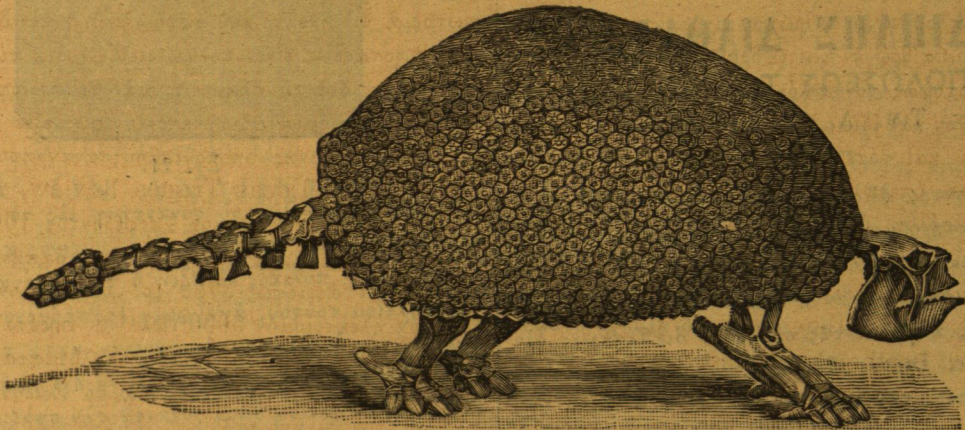
σματος εἶνε κάθετος τῇ ἔδρᾳ AB. Ἄλλ' εἰς τὸ σημειον π ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δευτέρου πρίσματος,

Σχ. 22.

ἐπειδὴ ὁ ἀξων εἶνε κάθετος τῇ ἀκτίνι, θέλει αὕτη διαιρεθῆ εἰς δύο, καὶ ἡ μὲν κοινὴ ἀκτίς θέλει ἐξακολουθήσει τὴν ὁδὸν αὐτῆς, χωρὶς νὰ ὑποστῇ παρεκτροπὴν,

διότι τὰ δύο πρίσματα σύγκεινται ἐκ τῆς αὐτῆς οὐσίας, ἡ δὲ ἔκτακτος ἀκτίς θέλει παρεκτραπῆ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἢ πρὸς τὰ δεξιὰ κατὰ τὴν φύσιν τοῦ κρυστάλλου. Ὁ ὀφθαλμὸς δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ δεχθῆ ἀμφοτέρως τὰς ἐξερχομένας ἀκτίνες, αἵτινες προκύπτουσιν ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀκτίνος προσπτώσεως, ἀλλὰ θέλει δεχθῆ ταυτόχρονως μὲ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀκτίνα μο καὶ ἄλλην τινὰ ἔκτακτον ἀκτίνα ἐξερχομένην, τὴν κο, προκύπτουσαν ἐξ ἑτέρας τινος ἀκτίνος προσπτώσεως μ'ν', ὅποτε θέλει ἰδεῖ δύο εἰδῶλα διακεκριμένα. Ἡ ἀπόστασις τῶν εἰδῶλων τούτων θέλει εἶσθαι μᾶλλον ἢ ἦττον μείζων κατὰ τὴν μᾶλλον ἢ ἦττον ἐντατικωτέραν διπλὴν διάθλασιν τῶν δύο πρίσματος καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον μείζον μέγεθος τῆς γωνίας διαθλάσεως.

ΓΛΥΠΤΟΔΟΥΣ Ο ΡΟΠΑΛΟΠΟΥΣ

Τὸ γιγάντειον τοῦτο εἶδος τοῦ δασυπόδος, ὅπερ ἐξέλιπε σήμερον, ἀνωρύχθη εἰς τὰς Πάμπας τοῦ Λαπλάτα. Ἐκ τῶν ἀνευρεθέντων λειψάνων ἐξάγεται ὅτι ὁ γλυπτόδους ἐστερεῖτο τῶν τομέων καὶ κυνοδόντων καὶ ὅτι οἱ τραπεζίται αὐτοῦ, ὀκτῶ εἰς ἐκάστην σιαγόνα, ἐδείκνυον ῥαβδώσεις γλυπτὰς, ἐξ οὗ ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα. Ὁλό-

κληρον τὸ σῶμα τοῦ γλυπτόδοντος περικάλυπτε παχὺ χελώνειον· τὸ μόνον γνωστὸν μέχρι σήμερον εἶδος εἶνε ὁ γλυπτόδους ὁ ροπαλόπους ὀνομασθεὶς οὕτω ἔνεκα τῶν βραχέων καὶ ἰσχυρῶν αὐτοῦ ποδῶν προσομοίων ὄντων πρὸς ἐκεῖνους τοῦ ἐλέφαντος. Ὁ γλυπτόδους σήμερον ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῶν δασυπόδων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Νεφάδες χιόνος ἐντὸς αἰθούσης χοροεσπερίδος

Φαινόμενον περιεργότατον καὶ ἐκ τῶν σπανιωτάτων ἔλαβε χώραν πρό τινος χρόνου ἐν Στοκχόλμῃ ἐν τινὶ αἰθούσῃ χοροεσπερίδος. Ἦτο νύξ αἰθρία τὸ δὲ ψυχρὸς ἐξ ὄδρου δριμύτατον, ἐν ᾧ ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς διασκεδάσεως ὡς ἐκ τῆς πολυπληθοῦς συσσωρεύσεως, ὡς ἐκ τῶν φώτων καὶ τῆς θερμάνσεως, ἡ θερμοκρασία ἦτο

τόσφ μεγάλη, ὥστε κυραὶ τινὲς ἐλιποθύμησαν· τούτου ἔνεκα ἐθεωρήθη κελὸν νὰ ἀνοιχθῶσιν ὀλίγον παρὰ θύρα τινὰ διὰ νὰ εἰσέλθῃ καθαρὸς καὶ ψυχρὸς ἀήρ, μεθ' ὅλας ἔμως τὰς προσπαθείας τῶν ὑπηρετῶν ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἀνοιχθῶσι ταῦτα, διότι ἡ πρὸ ὀλίγου καταπεσοῦσα χιών εἶχε πηγῶσει καὶ τὰ ἐκράτει συνεσφιγμένα. Τότε ὁ οἰκοδεσπότης ἀνυπομονήσας ἔθραυσεν ἐν ὑλοπαράθυρον διὰ ῥάβδου καὶ πάραυτα βεῦμα ψυχροτάτου ἀέρος εἰσήλασεν ἐξῶθεν· πρᾶγμα περιεργότατον ὅμως, ἤρχισαν ἀμέσως νὰ σχηματίζονται ἐντὸς

της αϊθούσης νιφάδες χιόνος, να καταπίπτωσι και να κατακαλύπτωσι τὰ ἔπιπλα και τοὺς ἀνθρώπους ὥσει ἦσαν ἐν ὑπαίθρῳ.

Τὸ φαινόμενον ἐκ πρώτης ὄψεως δύναται νὰ φανῆ παράδοξον και ἴσως ἀπίστευτον, ἐν τούτοις ἡ ἐξήγησις αὐτοῦ εἶνε ἀπλουστάτη. Ὁ Χῶρος τῆς αϊθούσης ἐκ τῆς ἐκπνοῆς τῶν ἀνθρώπων, τῆς ἐξατμίσεως διαφόρων ποτῶν, τῆς καύσεως τῶν φώτων κλ. εἶχεν ὑπερπληρωθῆ ἀτμῶν, οἵτινες διετηροῦντο ἐν ἀτμῶδει καταστάσει και ἐκ τῆς ἐπικρατούσης μεγάλης θερμοκρασίας ἡ εἴσοδος ὅμως ἐξῶθεν ρεύματος ἀέρος ψυχροτάτου ἐπέφερεν ἀποτόμως αἰφνυδίαν κατάπτωσιν τῆς θερμοκρασίας κατὰ πολλοὺς βαθμοὺς και ἐπομένως οἱ ἀτμοὶ ἐψύχθησαν μέχρι τῆς θερμοκρασίας τοῦ μηδενικοῦ και κατωτέρω και συνεπυκνώθησαν εἰς κρυστάλλια ἀποτελέσαντα νιφάδας χιόνος, αἵτινες και κατέπεσον ἐν τῇ αϊθούσῃ.

Παρόμοιόν τι φαινόμενον δύναται νὰ λάβῃ χῶραν και ἐντὸς ὑψηλοῦ πύλου ἀνθρώπου τινός, ὅταν οὗτος εὐρίσκειται ἐν ὑπαίθρῳ ἐν καιρῷ δριμυτάτου ψύχους και ἐξαγάγῃ ἀποτόμως τὸν πύλον του διὰ νὰ χαιρετίσῃ ἢ δι' ἄλλον λόγον και ἰδίως ἐὰν ἡ κεφαλή του εἶνε πολὺ θερμῆ διότι και τότε λαμβάνει χῶραν μεγάλη ἐξάτμισις, ὁ πύλος ὑπερπληροῦται ἀτμοῦ και εὐθὺς ὡς ἐξαχθῆ και εἰσέλθῃ ψυχρὸς ἀήρ δυνατὸν οἱ ἀτμοὶ νὰ ψυχθῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ συμπυκνωθῶσιν και νὰ σχηματίσωσι νιφάδας χιόνος.

Ἄσμη τῆς φυτικῆς γῆς.—Ὁ διάσημος γάλλος χημικὸς κ. Berthelot κατέδειξε διὰ πολλῶν πειραμάτων ὅτι ἡ ἄσμη, ἣν ἀναδίδει ἡ φυτικὴ γῆ διαβρεχομένη, ὄσμη χαρακτηριστικὴ και οὐχὶ δυσάρεστος, ὀφείλεται εἰς ἰδιάζουσαν ἀρωματικὴν οὐσίαν προσομοίαν τῇ καφουρά, ἣς ὅμως ἡ σύστασις δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι ὀλοσχερῶς· τοῦτο δὲ διότι ἡ ποσότης αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς ἑκατομμυριοστάτινα μόλις. Καὶ ἐν τρισεκατομμυριοστὸν τοῦ χιλιοστογράμμου ἐκ τοῦ ἀνωτέρω σώματος κέκτηται τὴν δύναμιν νὰ ἀναδίδῃ ὀσμήν αἰσθητήν.

Ὁ χειμῶν ἐν Ἰσλανδίᾳ.—Ἐνῷ ἡ Εὐρώπη εὐρίσκετο ὑπὸ τὸ κράτος δριμυτάτου και καταστρεπτικωτάτου χειμῶνος, ἐν Ἰσλανδίᾳ ἐπεκράτη καιρὸς ἐκτάκτως μαλακὸς ἀναφέρεται μάλιστα ὅτι παρόμοιον χειμῶνα και πρὸς τὴν γλυκύτητα τοῦ καιροῦ δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ κάτοικοι ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν. Οὔτε χιόνες, οὔτε πάγοι, ἀλλὰ μόνον ὀμίχλαι συχναὶ και ἐνίοτε βροχαί. Ἀξιοσημείωτον εἶνε ὅτι και κατὰ τὸν χειμῶνα 1879 - 1880, ὅστις ὑπῆρξεν ἐκ τῶν δριμυτέρων διὰ τὴν Εὐρώπην ἐν Ἰσλανδίᾳ, ὁ καιρὸς ἦτον ἐπίσης μαλακός.

Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ Λονδίνου.—Τὸ σκοτεινὸν τῆς ὀμιχλώδους ἀτμοσφαιρας, ἣτις περικαλύπτει τὴν πόλιν τοῦ Λονδίνου, κατὰ τὰς ἐσχάτως γε-

νομένας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐργασίας τοῦ κ. G. White ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην ποσότητα τῆς αἰθάλης, ἣτις ἐπιπολάζει ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ὁ κ. White συνέλεξε ποσὸν τι χιόνος ὅσον περίπου ὑπελόγησεν ὅτι θὰ ἔπιπτεν ἐπὶ ἐκτάσεως 20 τετραγωνικῶν ἑκατοστομέτρων ἀπὸ τῆς 27 Νοεμβρίου μέχρι τῆς 27. Δεκεμβρίου π. ἔτ. Ἐν τῇ χιόνι αὐτῇ ἀνεῦρε 13 γραμμᾶς. αἰθάλης. Ἐὰν λάβωμεν τὴν πόλιν τοῦ Λονδίνου ὡς ἔχουσαν ἔκτασιν 110 τετραγωνικῶν μιλίων (1 μίλιον = 1609,3 μέτρ.), εὐρίσκομεν δι' ἀπλουστάτου ὑπολογισμοῦ ὅτι ἐφ' ὀλόκληρον ταύτην τὴν ἔκτασιν θὰ ἤδυναμέθα νὰ συνθροίσωμεν 1000 τόννους αἰθάλης ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνός—1000 ἴπποι ἐξευγμένοι και 1000 φορτηγὰ ἀμάξια πρὸς ἀποκόμισιν τῆς τοιαύτης μάζης θὰ ἐσχημάτιζον γραμμὴν 6 χιλιομέτρων μήκους περίπου.

Φωτισμὸς μεταλλείων.—Ὁ φωτισμὸς τῶν μεταλλείων δύναται νὰ γίνηται δι' ἐλαίου, δι' ἀερίοφωτος ἢ δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός· και ἡ μὲν δαπάνη τῆς ἐγκαταστάσεως εἶνε πολλῶ μείζων διὰ τὸν ἠλεκτρισμὸν παρά διὰ τὸ ἔλαιον ἢ διὰ τὸ ἀερίοφως, ἐν τῇ καταναλώσει ὅμως τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς εἶνε τὸ ἐφθηνότερον. Κατὰ τινὰς ὑπολογισμοὺς ἀνγκυραμένους ἐν τῷ Iron and Locas Trades Review, πρὸς φωτισμὸν μεταλλείου ἀνθρακὸς ἀποφέροντος 1000 τόννους ἀνθρακὸς καθ' ἑκάστην, ἀπαιτεῖται δαπάνη ἐγκαταστάσεως δι' ἀερίοφως 3750 φρ. διὰ ἔλαιον 2000 και διὰ τὸν ἠλεκτρισμὸν 5000· ἀλλ' ἡ ἐκμετάλευσις τῆς καταναλώσεως διδὲι τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα· 3000 φρ. διὰ τὸ ἀερίοφως, 3500 φρ. διὰ τὸ ἔλαιον και 1500 φρ. διὰ τὸν ἠλεκτρισμὸν.

Τηλεφωνικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Παρισίων και Λονδίνου.—Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἤδη τοῦ παρελθόντος μηνός Μαρτίου συνετελέσθη συγκοινωνία μεταξὺ τῶν δύο σπουδαιότερων πρωτεύουσῶν τοῦ κόσμου Παρισίων και Λονδίνου, γεγονός σημαντικώτατον και ὑπὸ ἐπιστημονικὴν και ὑπὸ ἐμπορικὴν ἔποψιν. Ἀπὸ τοῦδε οἱ κάτοικοι τῶν δύο πόλεων θὰ δύνανται νὰ ἐπικοινωνῶσι και νὰ συνεννοῶνται οὐχὶ μόνον δι' ἐπιστολῶν ἢ διὰ τηλεγραφημάτων ἀλλὰ και διὰ ζώσης φωνῆς, ἀφ' οὗ ὀμιλῶντες ἐν Παρισίοις ἐν τῷ κεντρικῷ κεντρικῷ ἐπὶ τηλεφῶνου ἀκούετε εὐκρινέστατα ἐν Λονδίῳ. Ἡ τιμὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὄρισθῆ δεκάπραγγος διὰ συνομιλίαν τριῶν λεπτῶν τῆς ὥρας. μεθ' ὃ διὰ μηχανήματος διακόπτεται αὐτομάτως ἡ συγκοινωνία και τὸ τηλεφῶνον παύει τὴν συνδιάλεξιν.

Ἡ τηλεφωνικὴ αὕτη γραμμὴ εἶνε ἡ δευτέρη μετὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ κατασκευασθεῖσαν μεταξὺ Buenos-Ayres και Montevideo και λειτουργοῦσαν ἀπὸ 18 ἡδὴ μηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις κατασκευάσθησαν και λειτουργοῦσιν ὀλίγιστα τηλεφωνικαὶ γραμμαὶ μεταξὺ τῶν διαφόρων

ὑπουργείων ἢ καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, ἐπίσης δὲ ὑπάρχει τηλεφωνικὴ συγκοινωνία μετὰ τοῦ Ναυστάθμου ὡς καὶ μετὰ τῆς ἐν Τατοΐῳ βασιλικῆς ἐπαύλεως.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐξ ὄνουχος τὸν λέοντα.—Πασιγνώστον εἶνε ὅτι οἱ μεγάλοι ἐπιστήμονες οἱ νέες τέμνοντες ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ὁδοῦ δημιουργοῦσι καὶ νέας λέξεις πληρούσας τὰς νέας ἐπιστημονικὰς ἀνάγκας. Ἀ des idées nouvelles correspondent des mots nouveaux, λέγει καὶ ὁ Κάρολος Μαρτίνος ἐν τῇ Βιογραφικῇ Εἰσαγωγῇ τῇ προταχθεῖσῃ τῆς 6' ἐκδόσεως τῆς τοῦ Lebourneau μεταφράσεως τοῦ περιωνύμου συγγράμματος τοῦ Haeckel, ὅπερ καὶ ἡμεῖς μεταφράζομεν (βλ. σελ. XXVI). Ἐπὶ τοῖς ἴχθεσι τῶν μεγάλων ἐκείνων ἐπιστημόνων βαινῶν καὶ ὁ οὐδενὸς οὐδ' ἐλάχιστον ἐλάσσων συνάκτης τοῦ «Λόγου», ἐσχημάτις νέαν λέξιν περιέχουσαν πασιδῆλον ἀναίρεσιν τοῦ ἀξιωματος ὅτι σήμερον δὲν γίνονται θαύματα, — λέξιν, ἐξ ἧς ὡς ἐξ ὄνουχος κρίνεις τὸν βρυχησάμενον αὐτὴν λέοντα.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Λόγῳ» τῆς 30. Μαρτίου (ἐν τῇ γ' στήλῃ τῆς α' σελίδος):

«Τὸ σκότος κεῖται ἐκτός τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγεται ἐξώτερον· εἶνε δὲ τὸ ἐξώτερον σκότος λύπη, κκκὴ ζωὴ, πάντα συλλήβδην τὰ κακὰ, ἢ οὐαυότης».

Ἰδόντες τὴν οὐαυότητα ταύτην, ἐθαυμάσαμεν σφόδρα τὴν ὄραϊαν τοῦ οὐαυὸς θυγατέρα, ἣν διὰ καισαρικής τομῆς ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπιφωνήματος ὁ μαιευτὴρ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιστήμης καὶ λογικῆς κ. Ἀπ. Μακράκης! Εὐχόμεθα εἰς τὸ νεογνὸν τοῦτο βιωσιμότητα καὶ ὑγίαιαν στερέραν, διότι ἄλλως θὰ καταστῇ ὄντως οὐαυὸς ὁ χειρουργὸς μαιευτὴρ, οὐαυοτάτη δὲ ἀναντιρρήτως ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνική, ἣτις ἐλπίζει ἀπὸ τοῦδε νὰ ἴδῃ καὶ ἐκ τοῦ φεῦ καὶ ἐκ τοῦ οὐαυοὶ παραπλησίως πρὸς τὴν οὐαυότητα κόρας, τὴν καλλίσφυρον φευδότητα καὶ τὴν λευκώλενον οὐαυοότητα? Ὅποιαι φωτοβόλοι Πλειάδες τοῦ γλωσσικοῦ τῆς Ἑλλάδος οὐρανοῦ, οὐαυοδοσεὶ τὸν μὴ δυνάμενον νὰ φωτισθῇ ἐξ αὐτῶν, τὸν μὴ λατρεύοντα τὴν Λεξιμάθειαν! !

* *

Νέα ὄψις τοῦ ὑπερφυσικοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Ὁ Χριστὸς συμπολίτευσις, ὁ Σατανᾶς ἀντιπολίτευσις. Ἐπικειμένη πανωλεθρία τῆς ἀντιπολίτευσεως καὶ μετατροπὴ τοῦ ὑπερφυσικοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος εἰς ἀπόλυτον μοναρχικὸν ἦτοι ἀνατροπὴ τῶν καθεστώτων.—Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Λόγῳ» τῆς 6. Ἀπριλίου: «Μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῆς πτώσεως τῶν πρωτοπλάστων εἰς τὴν ἀμαρτίαν ὁ Σατανᾶς δι' ὄλων τῶν κακιῶν αὐτοῦ, ἐξόχως δὲ διὰ τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς πλάνης ἤρχε τῆς γῆς, τοὺς δ' ἀποστατοῦντας αὐτοῦ διὰ τῶν ὀργάνων του ἀπέκτεινε (Ἰδοὺ ὁ λόγος, δι' ὃν ἐπιε τὸ κώνειον ὁ Σωκράτης!), καὶ ἐνέπνεεν οὕτω τὸν φόβον διὰ τοῦ θανάτου πᾶσιν, οἵτινες φόβῳ θανάτου ἐδούλευον αὐτῷ, καὶ ἀκουσίως ὑπέκλυτον τῇ

τούτου θελήσει. Ἄλλ' ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πολεμῆσας ἐνίκησεν αὐτόν, καὶ ἀνατρέψας τὸν ἐπηρμένον θρόνον του ἵδρυσεν αὐτὸς τὸν θρόνον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων, καλεῖ δὲ πάντας, ἵνα τεθῶσιν ὑπὸ τὸ σωστικὸν καὶ φιλόανθρωπον τῆς βασιλείας αὐτοῦ σηκῆτρον. Ἐκτοτε (ἦτο μόνον πρὸ 1891 ἐτῶν, — ὅθεν οἱ περιχλεῖς ἡμῶν πρόγονοι καὶ οἱ πρὸ Χριστοῦ δορυκῆτορες Ῥωμαῖοι ἔζων ἐπὶ Σατανᾶ ἀρχοντος!) ὁ Σατανᾶς ἀπὸ διώκοντος μετατράπη εἰς διωκόμενον, ἀπὸ Συμπολίτευσεως ἐγένετο Ἀντιπολίτευσις, ἣτις ὁμως οὐδέποτε εἰς τὸ μέλλον γενήσεται Συμπολίτευσις (Καλὸν ἴσως ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ μὴ κοιμώμεθα ἀλλὰ νὰ προσέχωμεν!). Ὁ Χριστιανισμὸς εἶνε ἤδη ἡ Συμπολίτευσις, ἡ δὲ Σατανικὴ αὐτοῦ ἡ Ἀντιπολίτευσις, ταύτης δὲ τὸ μέλλον ἔσται ὀλοσχερῆς ἐξαφάνισις καὶ ἀπώλεια» (Ἀλλὰ τότε τὸ κοινοβουλευτικὸν πολιτεῦμα μετατράπησεται εἰς ἀπόλυτον μοναρχικόν, τοιαύτην δὲ τῶν καθεστώτων ἀνατροπὴν δὲν ἔκαμεν ὁ δυστυχῆς Σατανᾶς, καίπερ κυβερνήσας ἐπὶ μήκιστον χρόνον ὡς ὁ Stambouloff!). ΣΙΩΠΩΜΕΝ!

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Ζηχαριᾶδην ἰατρόν, Πόρον· οὔτε εἰς τὴν τελευταίαν ἐπὶ συστάσει ἐπιστολῇ ἡμῶν ἐλίθμεν ἀπάντησιν σας· ἀπέχομεν πίνθη νὰ χαρακτηρίσωμεν ἐπὶ τοῦ πρᾶντος τὴν διαγωγὴν σας· Ἀναγινόμενος ἐστὶ. — κ. Καλαμίδαν, Λαρόρειον· ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη· φύλλα ὑπ' ἀριθ. 1. 2. 42, 10, 11 ἀποστέλλομεν. — κ. Στουρνάραν Αἰτωλικόν· τὸ λάθος εἶνε ἰδιὸν σας· — μετὰ τὴν ἐκ Καριδίτσας πρὸ 11 μηνῶν μετάθεσιν σας σήμερον λαμβάνομεν γνῶσιν ποῦ εὐρίσκεσθε· σῶμα παρελθόντος ἔτους ἀποστέλλομεν. κ. Παναγ. Ροσσίτιον, Ἀργοστόλιον· ὑμετέραν ἀξιόλογον διατριβὴν, ἀδυνατοῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐλλείψει χώρου. — κ. Πικαγεωργίου, Bombay· ἡ ἀπὸ 8/20 Μαρτίου ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη· παρὰ τοῦ ἐνταῦθα φίλου κ. Κ. δὲν ἐλάβομεν ἐπὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ τρέχοντος ἔτους καθ' ὅτι ὡς διασχυρίζεται δὲν ἔλαβε ποτὲ τοιαύτην γράφομεν ταχυδρομικῶς. — κ. Ἀδελφούς Μαυραγιάνη Μοναστήριον ἐπιστολὴν ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. Διονύσιον Πικαγεωργίου Πίτρας ἐπιστολὴ ἐλήφθη· παραγγελία σας ἐξετελέσθησαν. — κ. Γ. Μαργαλάκην· Σύρον· ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη· ἐξάμηνον συνδρομὴν αὐτοῦ· Λέσχης δύνασθε νὰ δεχθῆτε· 3 καὶ 4 φύλλον προσεχῶς. — κ. Χριστοφορίδην, Μίδυτον· συνδρομὴ σας ἐλήφθη· ὑπ' ἀριθ. 2. φύλλον Προμηθεῖως δὲν ἐξεδόθη ἰδιαιτέρως ἄλλα συνεχωνεῦθη μετὰ τοῦ 1. — κ. Γιαννίκην, Σάμον· ἀποστέλλομεν ἐπὶ συστάσει 10 ἀποδείξεις συνδρομῶν ἀναμένομεν ταχεῖαν ἀπάντησιν. κ. δήμαρχον Γερουσιῶν· ἐγράψαμεν ὑμῖν ἐπὶ συστάσει. — κ. Ζαμικιὸν Σμύρνην· ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς. — κ. Κύριλλον Βασιλείου, Σάμον· ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς σῶματα 12 ὑγεινῆς ἀποστέλλομεν. — κ. Θάλλην, Σμύρνην· ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς. — κ. κ. Α. Παπαδημητρίου καὶ Μ. Ν. Βενιέρην Γαλάζιον συνδρομαὶ ἐλήθησαν. — κ. Δημητρ. Βριτιέπουλον, Χίον· ἀναμένομεν ἀπάντησιν σας. — κ. Ν. Γαλιάνην, Νέαν Ὑόρκην· σῶματα κ. ἔτους ἀποστέλλομεν μορίας εὐχαρστίας. — κ. Μ. Βαλιάνον Ροστόφ· ὑμετέρα συνδρομὴ ἐπληρώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ζιζηλα. — κ. Ἁγίου Παπακωνσταντίνου, Πύργου· ἐγράψαμεν ὑμῖν ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει. εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Τύποις Πάσσαρη καὶ Βεργιανίτου.